

Ngụ ngôn của mùa Đông.

Trịnh Công Sơn

Một ngày mùa Đông Một người Việt Nam ra bên giòng
Một ngày mùa Đông Một người Việt Nam thôi ra giòng

sông Nhớ về cội nguồn Nhớ về đoạn trường từ đó ra đi Nhớ về biển
sông Súng nổ thật gần Tiếng đạn đầy hôn từ đó băng khuâng Nhớ thuở mẹ

rộng thuyền ghe lướt sóng Nhớ về nghìn trùng nòi giống của chim
bồng lời ru trong sáng Nhớ mẹ hiền lành ngồi với đàn con

Một ngày mùa Đông Một người Việt Nam đi lên đồi
Một ngày mùa Đông Một người Việt Nam thôi lên đồi

non Nhớ về cội nguồn Nhớ về đoạn đường từ đó ra đi Nhớ về đồng
non Súng từ thị thành súng từ ruộng làng nổ xé da con Phố chợ thật

bằng loài chim muông hót Nhớ rừng mật mừng nòi giống của Tiên
buồn cuộc dây gai chần Chắc mẹ hiền lành rồi cũng tủi thân.

Một ngày mùa Đông trên con đường mòn Một chiếc xe
(Một ngày mùa) Đông hai bên là rừng Một chiếc xe

tang trái mìn nổ chậm Người chết hai lần thịt da nát tan Một ngày mùa...
tang trái mìn nổ chậm Người chết hai lần thịt da nát tan.